

Paaswake

Welkom u allen, wat ook de reden is dat u naar deze Paaswake komt, we zijn bij elkaar in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Stilte is de grondtoon van alles wat in deze viering klinkt. Aanstands zingt het koor '...niets te horen, als in doodsslaap wachten wij op wat komt'. Laat het maar stil worden, als in een slaap die rust geeft aan onze zintuigen. Het is donker. Ogen gesloten: laat ze niet meer pijn doen door het felle licht of het vloeien van tranen. Oren gedempt: laat ze niet moe worden door het lawaai van buiten of door de klacht van het lijden. Handen in rust: ze verliezen hun krampachtigheid. Voeten ontspannen, niet gejaagd op de weg die ze gaan. En dan kunnen we zingen dat in die rust een laaiend vuur kan ontstaan dat nooit meer dooft – een vuur dat bij slapen en waken verwarmt, een vuur dat ons verbindt met begin en einde, met alles wat in en rondom ons is. Laten we tenslotte zo zingen en doen: 'nachtblauw de hemel – ontsteek een lichtend vuur'. Laat dit het vuur zijn dat wij doorgeven aan elkaar en dat ons samenbrengt.

Ik nodig u uit om, als u kunt, achter in de kerk samen te komen rond het ontsteken van het vuur.

Ritueel van het vuur

Paasjubelzang

Genesis 1

Gebed

God, laat avond en morgen nieuw zijn. Herschep ons alle dagen opdat wij blijvend leven in uw licht. Dat vragen wij U die bij ons bent in Jezus de Verrezenen. Amen

Ezechiël 36:25-28

Lucas 24:1-12

Overweging.

Al heel vroeg in de morgen zijn de vrouwen op weg om de dode Jezus te balsemen. Op de begraafplaats gaan ze binnen in zijn graf. Maar daar staan twee figuren in stralend witte kleren als een soort richtingwijzers bij het graf dat leeg is. 'Waarom zoekt u de levende bij de doden?', vragen ze. Zijn jullie vergeten wat

hijzelf gezegd en gedaan heeft? Herinner je zijn woorden. 'Deze tempel zal worden afgebroken, maar hij zal nieuw herrijzen'. En denk aan al zijn vertellingen over nieuw leven: 'wie zijn leven verliest, zal het vinden'. En de gelijkenissen van de verloren drachme, het verloren schaap, de verloren zoon – leven dat dood leek komt in een nieuwe gedaante terug.

Wat moet er zijn omgegaan in deze vrouwen in wier herinneringen het leven van Jezus voorbijtrok? Ze waren hem gevolgd, hadden met hem gesproken, zagen hem optreden in de tempel en hadden geluisterd naar de wonderlijke dingen die hij onderweg vertelde. Hier, waar ze de dode Jezus zoeken vinden ze een leeg graf. Maar ze krijgen een nieuw inzicht. De schellen vallen van hun ogen. De gekruisigde leeft. De boodschappers in stralend witte kleren hebben met hun vraag een sleutel aangereikt 'waarom zoek je de levende bij de doden?'. Ze gaan meer begrijpen van zichzelf en en meer inzien wat Jezus deed en zei gedurende de tijd dat ze met hem optrokken.

Ze hadden hem leren kennen als iemand die zieken genas en zelfs doden opwekte. Voor hen was hij de beloofde Messias: hij zou het koninkrijk van Israël herstellen. Ze herinnerden zich de moeder van Johannes en Jacobus die aan Jezus had gevraagd: als dat koninkrijk er is, mogen dan mijn beide zonen dicht bij u op de troon zitten, de een links, de ander rechts van u? Grootse dromen hadden ze gedroomd en in die dromen namen zij zelf een eervolle plaats in.

Ook in slechte tijden hadden ze het uitgehouden te dromen over een nieuwe wereld van liefde en respect, van menswording en menswaardigheid. Ondanks aanvallen vanuit de gezagsdragers, hadden ze het uitgehouden met Jezus. Aanvallen vanuit de gevestigde orde waren er genoeg. In die kringen werd hij niet gezien als een vervuller, maar als een sloper van de wet. 'Wie denkt hij wel dat hij is?' hadden ze gezegd. Kijk maar: hij eet met zondaars, hij overtreedt de wetten van de sabbat, hij laat zich in met losers, met tollenaars en prostituees.

En dan is daar voor de vrouwen op het kerkhof de provocerende vraag: Waarom zoek je de levende bij de doden? Waarom? Heb je dan niet geleerd dat verlies een weg kan zijn, een weg van vruchtbaar leven?

En wij? Laten we ons verbinden met de vele mensen die ons zijn voorgedaan en tot het einde ervan hebben getuigd dat verlies een weg kan zijn van vruchtbaar leven. In die geest ontsteken wij de kaarsen en wij roepen namen van hen die wij heilig noemen: in leven en sterven dicht bij God.

Vredeswens

God, wat een wonder is uw schepping. Versterk in ons het besef dat wij geschapen zijn naar u toe. Vervul ons met eerbied. Behoed ons voor verwoesting en afbraak. Geven we elkaar in die geest een teken van vrede.

Uitnodiging tot communie

Laat het zo zijn dat het woord van onze wederzijdse begroeting 'de vrede van Christus' zichtbaar blijft in onze geest en in ons handelen. Ik nodig u uit om deel te nemen aan de maaltijd van Christus, als herdenking aan zijn lijden en dood en als teken van zijn opstanding.

Voorbede

Voor de kerk als gemeenschap van gelovigen,
dat wij als een pelgrims van hoop perspectief blijven bieden
aan mensen die hunkeren naar redding en leven.

Voor onszelf en voor allen die in deze paasnacht worden
gedoopt.

Dat zij, herboren uit water en de Heilige Geest,
mogen leven als kinderen van het licht.

Voor mensen in oorlog van wie huizen, ziekenhuizen, moskeeën
en kerken worden verwoest.

Dat wij de aarde eerbiedigen met alles wat zij draagt.

Slot

Eeuwige, geef ons uw geest van liefde,

Laat ons opstaan uit wat dood is en verbind ons met uw leven.

Laat ons open zijn en kwetsbaar, onze wapens neergelegd.

Maak ons één van hart, met U verbonden.

Door Jezus, verrezen uit de dood.